

ОМУЌГОР — ЧАРОҒАФРӯЗИ МАЪРИФАТ ВА СОЗАНДАИ ФАРДОИ МИЛЛАТ

Паёми табрикӣ ба муносибати Рӯзи омузгор

Устодони гиромӣ, профессорону омузгорони арҷманд!

Собиқадорони муҳтарами соҳаи маориф!

Ҳамватанони азиз!

Ба муносибати Рӯзи омузгор ҳамаи шумо — устодону омузгорони гиромӣ ва собиқадорони арҷманди соҳаи маорифро самимона табрик намуда, бароятон саломатии бардавом, саодати рӯзгор, хоҳири осуда ва дар фаъолияти пуршарафи таълимиву илмӣ ва эҷодӣ дастовардҳои нав орзу менамоям.

Омузгор ба инсон хондану навиштан ва донистану фаҳмиданро меомӯзонад, ҷаҳонбинии ӯро ташаккул медиҳад ва дар камолоти ахлоқӣ, маърифативу фарҳангӣ ва мавқеи шахрвандии вай нақши муассир мегузорад. Аз ин рӯ, рисолати омузгор аз доираи як касб фаротар меравад. Ӯ меъмори маънавии ҷомеа ва тарбиятгари фардои миллат аст.

Омузгор дониш медиҳад, аммо самараи меҳнати ӯ инсони соҳибмаърифат ва созанда аст.

Боиси ифтихор аст, ки дар даврони соҳибистиқлолӣ таҳти сиёсати созандаву маорифпарваронаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ — Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон рушди маориф ва илм аз самтҳои афзалиятноки сиёсати давлатӣ қарор гирифтааст.

Бунёду навсозии муассисаҳои таълимӣ, таҳкими заминаи моддиву техникии онҳо, оморасозии кадрҳои баландихтисос ва фароҳам овардани шароити мусоид барои фаъолияти омузгорону таҳсил донишҷӯён ба пешрафти ин соҳаи муҳим мусоидат менамоянд. Таваҷҷуҳ ба мақому манзалати омузгор низ аз дарки як ҳақиқати бунёдӣ сарчашма мегирад: ояндаи давлат ба сатҳи маърифати ҷомеа ва сифати тарбияи насли ҷавон вобаста аст.

Паси муваффақияти ҳар як олим, муҳаққиқ, иқтисодчӣ, ҳуқуқшинос, табиб, муҳандис, роҳбар ва соҳибкор заҳмати омузгор меистад. Бузургии ин касб дар он зоҳир мегардад, ки устод самараи меҳнати ҳудро баъд аз солҳои зиёд дар шахсият, рафтор ва дастовардҳои шогирдонаш мебинад. Ҳар иқдоми неки шогирд идомаи дарси устод ва ҳар комёбии ӯ мояи ифтихори омузгор аст.

Устодони муҳтарам!

Соли 2026 барои мардуми Тоҷикистони соҳибистиқлол ва ҳайати устодону кормандони Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон соли хотирмон мебошад. Ҷашни **35-солагии Истиқлоли давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон** ва **30-солагии таъсисёбии донишгоҳ** моро водор месозад, ки ба роҳи тайшуда бо ифтихор ва ба оянда бо масъулияти бештар назар афканем.

Сӣ соли фаъолияти донишгоҳ таҷассумгари меҳнати пайвастаи садҳо устод, олим ва корманд аст. Мо саҳми шахсиятҳои, ки дар таъсис, ташаккул ва рушди ин боргоҳи илму маърифат заҳмат кашидаанд, бо эҳтиром ёд мекунем. Хоҳири неки устодони даргузашта ва мероси илмиву маънавии онҳо ҳамеша дар қалби ҳамкорону шогирдон зинда хоҳад монд.

Тайи ин солҳо ҳазорҳо ҷавон дар донишгоҳ таҳсил намуда, соҳиби касбу ихтисос гардидаанд. Фаъолияти онҳо дар сохторҳои давлатӣ, муассисаҳои молиявӣ бонкӣ, корхонаву ташкилотҳо ва дигар соҳаҳои иқтисодиву иҷтимоӣ самараи заҳмати устодон ва нишонаи идомаи рисолати донишгоҳ мебошад.

Ҳар хатмкунандаи муваффақ барои устод дастоварди маънавист. Пирӯзии донишҷӯ дар озмуну олимпиада, ба камол расидани мутахассиси соҳибкасб, анҷоми таҳқиқоти судманд ва ғимояи рисолаи илмӣ натиҷаи талошҳои муштаракӣ устоду шогирд мебошанд.

Мо аз дастовардҳои таълимиву илмӣ профессорону омӯзгорон ва комёбиҳои донишҷӯёни донишгоҳ ифтихор дорем. Дар баробари ин, ҳуб дарк мекунем, ки замони муосир дар назди мо вазифаҳои нав мегузорад.

Рақамикунони иқтисодиёт, рушди зеҳни сунъӣ, густариши технологияҳои нав ва тағйирёбии талаботи бозори меҳнат навсозии пайвастаи мазмуну усулҳои таълимиро тақозо менамоянд. Аз ин рӯ, омӯзгори имрӯз бояд ҳамеша дар ҷустуҷӯву омӯзиш бошад, дониши касбии ҳудро такмил диҳад ва таҷрибаи навро ба раванди таълим ворид созад.

Барои омода намудани мутахассиси соҳибкасб омӯзиши донишҳои назариявӣ бояд бо таҷриба пайваст гардад. Донишҷӯ бояд тавонад масъалаҳоро таҳлил намояд, мустақилона қарор қабул кунад, технологияҳои муосирро истифода барад ва донишҳои андӯхташро дар фаъолияти касбӣ татбиқ созад. Дар ташаккули ин малакаҳо нақши устод калидӣ мебошад.

Устод барои донишҷӯ роҳнамо ва намунаи фарҳанги касбӣ аст.

Сухани омӯзгор, муносибати ӯ ба кор, масъулиятшиносӣ ва эҳтиромаш ба шогирд таъсири амиқи тарбиявӣ доранд. Аз ин рӯ, рушди иқтисодӣ касбии омӯзгорон, баланд бардоштани сифати таълим, таҳкими фаъолияти илмӣ, истифодаи технологияҳои рақамӣ, такмили барномаҳои таълимӣ ва густариши ҳамкориҳои байналмилалӣ бояд ҳамеша дар меҳвари фаъолияти мо қарор гиранд.

Ҳадафи ин талошҳо омода намудани мутахассисест, ки касби ҳудро ҳуб медонад, мустақилона меандешад ва дар назди ҷомеаву Ватан масъулият эҳсос мекунад. Зеро пешрафти иқтисод ва ободии кишвар ба донишу малака, поквичдонӣ ва ватандӯстии кадрҳо таъйи менамояд.

Омӯзгорони арҷманд!

Рӯзи омӯзгор барои мо фурсати изҳори сипос ва қадршиносии заҳмати шумост. Сипос барои садоқат ба касб, сабру таҳаммул, ғамхорӣ нисбат ба шогирдон ва кӯшишҳои пайвастаатон дар роҳи таълиму тарбия.

Ба омӯзгорони ҷавон таъкид кардан мехоҳам, ки интиҳоби ин касб қабули масъулияти бузург аст. Шогирдони имрӯза мутахассисони фардои кишвар мебошанд. Онҳо бо донишу рафтор ва фаъолияти ҳуд номи мактаб, донишгоҳ ва устоди хешро дар ҷомеа муаррифӣ мекунанд. Пас, ҳар дарс, ҳар маслиҳат ва ҳар муносибати нек метавонад дар зиндагии шогирд нақши созанда гузорад.

Ба устодони собиқадор, ки солҳои зиёди умри ҳудро ба таълиму тарбия бахшидаанд, эҳтирому сипоси самимӣ баён менамоям. Шумо ба насли ҷавон дар баробари дониш таҷрибаи зиндагӣ, фарҳанги муошират ва мактаби ахлоқро мерос мегузored. Ин мероси гаронбаҳо барои омӯзгорони ҷавон роҳнамо ва барои аҳли донишгоҳ мояи ифтихор аст.

Ҳамкорони гиромӣ!

Дар соли таҷлили 30-солагии Донишгоҳи давлатии молия ва иқтисоди Тоҷикистон бояд барои рушди минбаъдаи он бо азму масъулияти бештар талош варзем. Ҳастии донишгоҳ бо бино, синфхона, озмоишгоҳ ва маҷмӯи ихтисосҳо маҳдуд намешавад. Донишгоҳ бо устодонаш зинда аст, бо андешаҳои онҳо рушд мекунад ва бо дастовардҳои шогирдонаш дар ҷомеа шинохта мешавад.

Бинои донишгоҳро сангу хишт устувор мекунад, аммо обрӯву нуфузи онро устод месозад.

Бовар дорам, ки ҳар яки мо минбаъд низ бо эҳсоси баланди масъулият барои пешрафти донишгоҳ, беҳтар намудани сифати таълиму тарбия ва оморасозии мутахассисони арзанда саҳм мегузorem.

Бигзор ҳар дарсе, ки дар синфхонаҳои мо баргузор мегардад, ба камолоти инсони соҳибмаърифат, масъулиятшинос ва созанда мусоидат намояд. Бигзор заҳмати ҳар устод дар дастовардҳои шогирдонаш самар диҳад ва номи неки ӯ дар хоҳири наслҳо ҷовидон монад.

Чароғи илму маърифате, ки шумо меафрӯсед, ҳамеша фӯрӯзон бод ва роҳи наслҳои имрӯзу фардои Тоҷикистони соҳибистиқлолро равшан созад!

Рӯзи омӯзгор муборак бод, устодону омӯзгорони азиз ва собиқадорони арҷманди соҳаи маориф!